

2. Odwołanie od orzeczenia wydanego przez lekarzy określonych w § 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 składa się do wojewódzkiej przychodni sportowo-lekarskiej.

3. Odwołanie od orzeczenia lekarza wojewódzkiej przychodni sportowo-lekarskiej składa się do Centralnej Przychodni Sportowo-Lekarskiej.

§ 13. Przychodnie lub poradnie sportowo-lekarskie zakładają i prowadzą dla każdego badanego indywidualną kartę badań z pełną dokumentacją lekarską dotyczącą badań.

§ 14. Przepisy o badaniach wstępnych i okresowych oraz o orzeczeniach wydanych na podstawie tych badań dotyczą również sędziów i kierowników walk wykonujących swoje funkcje społecznie.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

179

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 lipca 1969 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 49 i 50 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji przez następujące państwa:

Burundi	dnia 1 maja	1968 r.,
Belgia	dnia 2 maja	1968 r.,
Dania	dnia 2 października	1968 r.,
Rumunia	dnia 15 listopada	1968 r.

z następującym oświadczeniem: „Rada Państwa Socjalistycznej Republiki Rumunii uważa, że postanowienia artykułów 48 i 50 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r., są sprzeczne z zasadą, że wszystkie państwa mają prawo stania się stronami wielostronnych umów regulujących sprawy dotyczące interesów wszystkich państw”,

Peru	dnia 18 grudnia	1968 r.,
----------------	-----------------	----------

Botswana dnia 11 kwietnia 1969 r.
z następującym zastrzeżeniem: „Artykuł 37 Konwencji będzie stosowany tylko na zasadzie wzajemności”,

Swaziland	dnia 25 kwietnia	1969 r.
---------------------	------------------	---------

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Barbadosu notą z dnia 6 maja 1968 r. powiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa się za związany postanowieniami powyższej konwencji, która została rozciągnięta na terytorium Barbadosu przed uzyskaniem niepodległości.

Zgodnie z artykułem 51 ustęp 2 konwencja weszła w życie dla Burundi dnia 31 maja 1968 r., dla Belgii dnia 1 czerwca 1968 r., dla Danii dnia 1 listopada 1968 r., dla Rumunii dnia 15 grudnia 1968 r., dla Peru dnia 17 stycznia 1969 r., dla Botswany dnia 11 maja 1969 r., dla Swazilandu dnia 25 maja 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Jędrzychowski*

180

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 lipca 1969 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 29) dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej, przyjętej w Genewie dnia 28 czerwca 1930 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 27 Konwencji (nr 29) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej stosowania pracy przymusowej lub obowiązkowej, przyjętej w Genewie dnia 28 czerwca 1930 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 20, poz. 122), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował pod niżej podanymi datami ratyfikacje powyższej konwencji przez następujące państwa:

Kambodża	dnia 24 lutego	1969 r.,
Syjam	dnia 26 lutego	1969 r.,
Kolumbia	dnia 4 marca	1969 r.,
Jemen Południowy w stosunku do Adenu	dnia 14 kwietnia	1969 r.

Zgodnie z artykułem 28 wymienionej konwencji wejście ona w życie w stosunku do Syjamu dnia 26 lutego 1970 r. i w stosunku do Kolumbii dnia 4 marca 1970 r.

Jednocześnie podaje się, że Kambodża stając się dnia 24 lutego 1969 r. członkiem Międzynarodowej Organizacji Pracy uznała się za związaną nadal postanowieniami powyższej konwencji, których stosowanie było rozciągnięte na jej terytorium przez Francję. Konwencja ta pozostaje więc w mocy dla tego państwa bez zmian od dnia 24 lutego 1969 r.

Ponadto podaje się, że Jemen Południowy stając się dnia 14 kwietnia 1969 r. członkiem Międzynarodowej Organizacji Pracy uznał się za związany nadal postanowieniami powyższej konwencji odnośnie do części jego terytorium, to znaczy Adenu, na które to terytorium Wielka Brytania rozciągnęła stosowanie postanowień tej konwencji uprzednio. Konwencja ta pozostaje więc w mocy w stosunku do Adenu od dnia 14 kwietnia 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Jędrzychowski*